NATIONALT VIDENSCENTER FOR DEMENS

Angst

Mange personer med demens generes af en tendens til ængstelse, bekymring og utryghed. Det kan være bekymringer over helbredet, økonomien, fremtiden, bortkomne ejendele, aftaler, frygt for at blive forladt m.v.

Vigtige personlige ejendele som nøgler, pung, taske, briller, mobiltelefon og rejsekort er notorisk vanskelige at holde styr på, og personer med demens kan gøre sig mange bekymringer herom og bruge megen tid på at finde sine ting frem eller spørge, hvor de er henne.

Da det også er svært at holde styr på aftaler, vil nogle personer med demens 'overkompensere' ved hele tiden at spørge, hvornår de har en bestemt aftale, eller tage overtøj på flere timer før, de skal ud ad døren. Denne forventningsuro kaldes også for 'Godots syndrom' efter et skuespil af Samuel Beckett.

Tidsperspektiv svinder bort

Efterhånden som den episodiske hukommelse forsvinder, bliver personen med demens i højere grad henvist til at leve i nuet. Fortid og fremtid forsvinder og det, der bliver tilbage, er situationen her og nu. Manglen på tidsperspektiv og bundethed til nuet ligger måske til grund for angsten for at blive forladt og angsten for at være alene, som mange personer med demens udviser.

Angst og panik kan være reaktioner på, at personen med demens ikke forstår, hvad der foregår. Fx kan badning virke skræmmende eller blive opfattet som et overgreb, hvis man ikke længere forstår meningen med at blive klædt af og få vand på kroppen.

Forstå demens. 2 ed. København: Hans Reitzels Forlag; 2011

Hans Reitzel

Senest opdateret: 12. august 2020